

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Francisci Montmorencii E Societate Iesv Cantica Et Idyllia
Sacra**

Montmorency, François de

Antverpiae, 1638

Quemadmodum desiderat. Psal. 41.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69423)

^a Hi descen-
derunt ab
Asir, Elca-
na, & A-
biasaph,
(qui super-
stites man-
serunt, cum
pater eo-
rum Core
cum multis
à terrâ ab-
sorberetur)
& præerant
Prophetia,
in peritia
sua requi-
rentes mo-
dos Mu-
ficos, &
narrantes
(*ut verbis
Ecclesiasti-
ci utar*)
carmina
Scriptura-
rum.

^b *Diuus
Augustinus
legit, ad
Deum vi-
uum; omisso
epitheto
fortē: quod
additum est
è Græco
ἰσχυρῶς.*

P S A L M V S X L I.

T I T V L V S

Intellectus filijs ^a Core.

PRIMA PARS PSALMI.

Constat octo versibus.

Vemadmodum desiderat ceruus
ad fontes aquarum: ita desiderat
anima mea ad te Deus,

Sitiuit anima mea ad Deum ^b fortem vi-
uum: quando veniam & apparebo ante fa-
ciem Dei?

Fuerunt

ARGUMENTVM.

Dum exularet D A V I D trans Iordanem in terrâ Galaad, & reuifendi templi defiderio teneretur, hunc Psalmum XLI. composuit; præcepitque filijs Core, vt illi modos facerent idoneos. Commodè hic Psalmus in duas diuiditur partes, alternis Choris decantandas.

PRIMVS CANTORVM CHORVS

à dextris.

Vide cap. 6. lib. 1. Paralip.

*Sic ceruus, Libani ingis
Versant quem rabida canes,
Emicat aligero
Quà via difficilis,
Quà via nulla pede:
Sic omnes superat moras,
Donec se gelidis aquis
Sublimi fugiens sistat anhelitu.
Cor ardore meum pari
Siccam per Galaditidem
Te, Pater alme, sitit:
Nam meus haud alio
Fonte leuatur amor.
O perennis aqua caput,*

N 4

Quis

Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die ac nocte : dum dicitur mihi quotidie : Vbi est Deus tuus?

Hæc recordatus sum, & effudi in me animam meam : quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, vsque ad domum Dei:

In voce exultationis, & confessionis : so-

* Vox epulantis sumitur hic pro sacrificantis seu immolantis hostias pacificas.

Quare tristis es anima mea? & quare conturbas me?

Spera

*Quis me, quis prohibet tua
Ne largis scatebra proluar haustibus?*

*Eheu flere magis libet
Quàm lautà refici dape;
Dum petulante ioco
Hostis amarus ait:*

*Dic, age, dic ubi sit
Ille quem memoras Deus,
A quo nunc procul exulas?
Reddat te Solymis, si valet, arcibus.*

*Hæc ingesta frequentius
Vrunt bile mihi iecur:
Spes tamen est patrios
Rursus adire lares.
Iam mihi, iam videor
Pompis cum genialibus
Curru quadrijugo vehi
Ad delubra ingo structa Siönio.*

*Iam casas inuat omnibus
Aris cernere victimas.
Quàm placet hic populi
Dona ferentis amor?
Latitiâ exiliunt
Omnes, sospite Principe.
En aures mihi personat
Pictis festa toris vox epulantium.*

*Tali solor imagine
Nigros exilij dies:
Sic adyti Solyme*

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor
illi: salutare vultus mei, & Deus meus.

Ad * meipsum anima mea conturbata est:
propterea memor ero tui de terrâ Iordanis, &
Hermonijm à monte modico.

* *Hyperbaton hic obserua. transponi enim debet hic
versiculus, & ultimo loco poni intercalaris: Quare tri-
stis es anima mea? & quare conturbas me? Spera in
Deo, &c.*

SECUNDA PARS PSALMI.

*Constat etiam octo versibus. & pro Catastro-
phe clauditur eodem intercalari versu, quo
prima pars Psalmi.*

A Byssus abyssum inuocat, in voce cata-
ractarum tuarum.

Omnia

Sum memor usque tui;
Ania dum peragro,
Trans Iordanis aquas, loca,
Qua cupressifer HermonI
Vertex se modico tollit acumine,
Posthac, ô anime, anxio
Cur te discrucies metu?
Auspicius Superis
Fit mihi certa fides:
Thuricremos iterum
Visendi Solymæ focos:
Votinis ubi VINDICI
Grates deproperem carminibus DEO.

SECUNDVS CANTORVM CHORVS

à sinistris.

Incipit à comparatione ; eodem modo quo
 primus Chorus, eodem versuum numero
 seruato, Amœbæi carminis lege,

Sic imbres amat humida
 Pleias imbribus addere;
 Sic aliæ ex alijs
 Eliciuntur aqua,
 Dum cataracta poli
 Procellis referat fores,
 Et * Seiris inhospita
 Cantes, assiduâ grandine vapulat.

* Seir,
 mons est
 in Arabiâ
 Ira desertâ.

Omnia excelsa tua, & fluctus tui super
me transierunt.

* Manda-
uit, pro
mandabit:
*Hebraei
enim usur-
pant pro-
miscuè pra-
teritum pro
futuro.*

In die * mandavit Dominus misericordiam
suam, & nocte canticum eius.

Apud me oratio Deo vitæ meæ, dicam
Deo: Susceptor meus es.

Quare

Ira non aliter tue
 Tela, præcipiti pluunt
 In caput imbre meum:
 Nec mora, nec requies
 His datur vlla malis,
 Me dudum quibus increpas.
 Ah! sempérne laboribus
 Exercere paras nos Deus asperis?
 Post longas hiemes humum
 Ver gratâ recreat vice:
 Post inamœna redit
 Nubila, Sol melior.
 Et mihi proueniet
 Olim candidior dies;
 Indulgens ubi me Deus
 In Iudæâ volet sceptrâ reponere.
 Illi semper apud pium
 Dauidem sua laus erit;
 Semper erunt lyricis
 Carmina danda modis.
 Pollice iam querulas
 Prætentare iuuat fides:
 Oden iam meditor nouam,
 Dum nox suadet adhuc alta silentium.
 O vitæ columen meæ,
 Custos ô Deus aspice
 Lumine me vigili!
 Dauidis argueris
 Inmemor esse tui,

Vera

Quare oblitus es mei? & quare contristatus incedo, dum affligit me inimicus?

Dum confringuntur ossa mea, exprobrauerunt mihi qui tribulant me inimici mei:

Dum dicunt mihi per singulos dies: Vbi est Deus tuus? quare tristis es anima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei, & Deus meus.

*Vera si mihi nuntiant,
Est cordi quibus impiâ
Insultare meis barbarie malis.*

*Nam quò me vehementiùs
Urget dura necessitas,
Hoc magis ingeminat
Turba profana sales:
Dic, age, dic ubi sit,
Ille quem memoras Deus,
A quo nunc procul exulas?
Reddat te Solymis, si valet, arcibus.*

*Posthac, ô anime, anxio
Cur te discrucies metu?
Auspicius Superis
Fit mihi certa fides:
Thuricremos iterum
Visendi Solymæ focos;
Votivis ubi VINDICI
Grates deproperem carminibus DEO.*